

**[Rager.]**

disse Skemaer tilbage undtagen de, der ikke har foretaget Forhøjelser — de skynder sig naturligvis. Hvis man tager det samlede Antal udsendte Skemaer og derfra trækker Antallet af returnerede og lægger 10 pCt. til, som man kan kreditere den menneskelige Magelighed og Efterladenhed, vilde jeg gaa ud fra, at man nogenlunde kom til Antallet af Lejeforhøjelser. Saaledes maa man se paa Grundejerforeningens Oplysninger; det kan ikke nytte at tage dem paa den anden Maade. Det kan godt være, at Resultatet ved nærmere Undersøgelse ikke vil blive helt, som jeg siger; men der er ikke Tvivl om, at skal vi bedømme Spørgsmaalet paa det Grundlag, vi har i Dag, maa vi bedømme det saaledes.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard var først noget fornærmet over, at dette Lovforslag var blevet fremsat, men bagefter skred det ærede Medlem jo; der var i Virkeligheden smukke Toner i noget af det, det ærede Medlem sagde; det blev sagt vagt, det blev sagt lidt ubestemt, men der blev dog sagt, at hvis man nu ser en urimelig Udvikling, vilde man fra Venstres Side gerne være med til at træffe fornuftige og rimelige Foranstaltninger; men man maatte først have konstateret, at der er en urimelig Udvikling. Jeg vil gaa ud fra, at det ærede Medlem vil være tilfreds med at se, at Udviklingen er ved at tage Fart i urimelig Retning. Dette maa dog være tilstrækkeligt — ellers forstaar jeg ikke rigtig, hvad det er, det ærede Medlem vil gøre. Vil han først kaste Brønden til, naar Barnet er druknet og ligger dernede? Det ærede Medlem ved jo saa udmærket godt, at hvis først Lejeforhøjelserne skal ligge paa Bordet, og der skal være givet en vis Tid, i hvilken Lejlighederne kan udlejes til andre, saa bliver det, som dette Forslag udviser, umuligt eller uhyre vanskeligt at raade Bod paa de Skader, der er sket. Jeg siger ikke, at det ikke kan gøres, men jeg siger, at det bliver saa umaadelig meget vanskeligere, saa jeg tror, det ærede Medlem hellere maa indtage det Standpunkt, at han nu vil se paa det Materiale, der foreligger, og saa, hvis dette Materiale viser tilstrækkeligt, være villig til at gaa med til Gennemførelse af dette Lovforslag. Jeg formaner det ærede Medlem meget ivrigt hertil.

Det forekommer mig, at den Stilling, som Venstrepartiet har indtaget i denne Sag over for en stor Del af Storkøbenhavns Befolkning, er en ganske aparte Stilling. Det kan ikke være det ærede Medlem ukendt,

at Storkøbenhavns Befolkning gennem de sidste Aar har været villig til at være med til at bære ret store Byrder paa det ene og det andet Omraade og har været det ud fra Samfundshensyn, og det er ikke mindst de Vælgere, som det ærede Medlem er med til at repræsentere, som har nydt godt deraf. Det maa usægtelig forekomme denne Befolkning mærkeligt, at naar den nu kommer og beder om en Retsbeskyttelse, for hvilken den finder, at der er et absolut fornuftigt og rigtigt Grundlag, da er netop det ærede Medlem med til at vende den Ryggen. Jeg opfordrer derfor det ærede Medlem til at revidere sine Anskuelser.

Naar det ærede Medlem henviser til, at der nok skal komme en naturlig Regulering, har dette jo overhovedet intet at gøre med den Virkelighed, vi forhandler om her. De nye Ejendomme, der bygges, vil ikke, selv om de bliver væsentlig billigere i Opførelse, blive af Boligtyper, der er tilnærmelsesvis saa billige, at de med en rimelig Forrentning kan udlejes saa billigt, som Tilfældet er med mange af Boligerne i den gamle By. Dertil kommer, hvad jeg fremhævede over for det ærede Medlem forrige Gang, vi behandlede Huslejeloven, at de, der maa flytte ud til de nye Boliger, er nødt til at regne med en ikke ringe Transportudgift til deres Arbejdssted. Med de nuværende Sporvognstakster drejer det sig i Virkeligheden om ca. 100 Kr. om Aaret for 1 Gang daglig Transport fra en Bolig i en Forstad til et Arbejdssted i Byens Centrum.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der talte for Det konservative Folkeparti, vil jeg kun sige, at det glæder mig atter at møde det ærede Medlem her som levende Bevis paa den Interesse, hvormed Det konservative Folkepartis Repræsentanter i Storkøbenhavn omfatter det foreliggende Spørgsmaal. Det er jo en Buket, som jeg ikke kan undlade her at nævne i dens Helhed. Da vi sidst drøftede Spørgsmaalet, nøjedes jeg med at rette en Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Bouet, fordi det forekom mig, at det ærede Medlem som Formand for Fællesrepræsentationen for Danske Funktionærforeninger dog i særlig Grad maatte have Interesse i, at et Forslag som dette blev behandlet paa en saadan Maade, at hans Medlemmers berettigede Interesser blev varetaget, men i Dag ser vi jo, at de ærede Medlemmer Hr. J. Oskar Andersen, Hr. Prieme, Hr. C. J. F. Sven, Hr. Westermann, Frk. Gerda Mundt, Hr. Drachmann og Hr. Bouet er trukket tilbage i Ubemærketheden; de viser sig ikke